

Vlaams Belang strompelt richting kiesdrempel

De Morgen - 15 Apr. 2014

Pagina 13

Over de kiesdrempel springen is plots een uitdaging voor het Vlaams Belang. De partij wil de kaart van de verjonging trekken, maar blijft de aloude recepten bovenhalen. Het is wellicht de enige kans om te overleven.

Als Vlaams Belang de media haalde de afgelopen weken, was het met een relletje met een ranzige rand. Het misselijkmakende 'minder-minder-minder'-geroep tijdens het congres half maart, het Brabostandbeeld op de Antwerpse Grote Markt dat een boerka kreeg aangemeten en de verboden meeting in de Brusselse Sint-Hubertusgalerij. En dan was er nog Dewinter die een foto van zijn campagneauto tweette. De spelfout 'lijst-rekker' ging meteen viraal. Daarmee bewijst de partij, die bij de Vlaamse verkiezingen in 2004 nog bijna 25 procent haalde, haar eigen irrelevantie. Ook in de peilingen lijkt 'minder, minder, minder' al enige tijd het devies. "Tien procent halen" en "beter doen dan Groen" luiden de bijgestelde ambities. Bij de laatste peiling van De Morgen en VTM slagen ze zelfs daar niet in: met 7,6 procent zitten ze bijna 1 procentpunt onder de groenen. Plots komt de kiesdrempel van 5 procent in zicht.

5 miljard euro

De N-VA heeft het electoraat van het Vlaams Belang aangevreten. Bart De Wever recupereerde heel wat van de proteststemmers en gaf het Vlaams-nationalisme een meer gematigd gezicht. Té gematigd volgens Vlaams Belang, dat zich tijdens de campagne wil profileren als enige echte, radicale oppositiepartij. Met 'uw stok achter de deur' halen ze een vintage Vlaams Belang slogan boven. Enkel op het vreemdelingenthema kan het VB echt het verschil maken, door te appelleren aan die harde kern van extreem-rechtse kiezers. In haar becijferde programma wil de partij 5 miljard euro te besparen door... vreemdelingen buiten te houden. Onder meer Fedasil kan afgeschaft worden, de OCMW-steun aan asielzoekers stopgezet en het aantal gevangenen zal dalen. Officieel is het 70-puntenplan opgeborgen, maar er echt afstand van nemen ligt toch moeilijk. Voorzitter Gerolf Annemans noemde het in Reyers Politiek nog 'visionair'. "We zijn een zweppartij. Wij houden de zaken recht en duidelijk." Geen compromissen of bochtenwerk door machtsdeelname, is de boodschap. Plots is het cordon een kwaliteit. Het Vlaams Belang grijpt gretig naar zijn roemruchte verleden, ook als je kijkt naar de boegbeelden: Annemans en Filip Dewinter draaien hun zelfde plaatje al meer dan twintig jaar af en ook Anke Van dermeersch gaat al meer dan een decennium mee. Toch heeft de partij ook ingezet op verjonging. Zo kregen Vlaams Belang Jongeren-voorzitter Tom Van Grieken, maar ook de nobele onbekenden Barbara Bonte en Kristof Slagmulder verkiesbare plaatsen. Niet zonder betekenis bij een partij in een krimpscenario. Bart Laeremans, Filip De Man en Jan Penris, mannen met jaren parlementaire ervaring op de teller, werden verwezen naar de exit.

Wilders en Le Pen

Ook inhoudelijk kwamen er nieuwe accenten. Zo is het VB de enige partij die zich echt anti-Europees uitspreekt. De partij klopte aan bij Geert Wilders en Marine Le Pen om een eurokritische alliantie te vormen. De twee waren uitgenodigd op de meetings om de partij te ondersteunen, in de hoop dat het buitenlandse succes op hen zou afstralen. Het FN van Le Pen wordt nadrukkelijk als voorbeeld naar voren geschoven. Vanuit een verloren positie keerde ze terug, mede omdat op rechts de UMP van Sarkozy op apegapen lag. Zo ver is het bij ons nog lang niet. Daarvoor moet het VB hopen op een implosie van de N-VA. Niet struikelen over de kiesdrempel is de enige echte strategie, om daarna weer voluit de rol van de protestpartij te kunnen inpalmen. Als Dewinter in het Vlaams Parlement het woord neemt, kijkt niemand meer op. De vraag is of zijn opvolgers de ministers ooit nog zenuwachtig over hun stoel kunnen doen schuifelen.

ROEL WAUTERS

Copyright © 2014 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden